
Fra: Renate Nordby <nordby72@gmail.com>
Sendt: 24. februar 2017 10:24
Til: Askilsrud Harald
Emne: Endring av Naturmangfoldloven

Hei!

Jeg er helt klart enig i at ulv må forvaltes, på lik linje med alt annet vi forvalter i norsk natur. Men nå går det for vidt og over alle grenser bokstavelig talt.

Jeg lever med 3 flokker ulv i umiddelbar nærhet i Aurskog. Da vi flyttet hit i 2007, formelig krydde det av elg. Det var rent ut plagsomt. Jeg kan nevne at vi ikke kunne legge ut fuglemat, vi kunne ikke bedrive dyrking eller planting i hagen, vi måtte sjekke vinduer for elg før vi åpnet dørene, vi passerte 3 elg på vei til skolevei på 1,8 km, vi kunne ikke ha barnevogn ute (bare i garasjen), barn og dyr måtte ha tilsyn alltid i lek ute og grilling i hagen en risikosport. Innbyggerne hadde ukentlige nestenulykker med elg i trafikken og i hver annen innbygger reell ulykke årlig. Hjortelus har vært og er et stort problem. Vi bor 1,2 km fra Aursmoen tettsted og skoler i boligfelt.

Ulven sin utbredelse kom som et frisk pust for oss alle i bygda siste årene. Jeg sier alle, da jeg vet mange deler mitt syn på antallet elg i kommunen. Jegere deler nok generelt ikke dette synet, men det er grunnet særinteresser. Vi som ikke jakter har ingen fordeler av jakten, men må ta alle hensyn hele og deler av året som følge av den. Elgkjøtt lokalt kommer ikke på det lokale og offentlige markedet må dere politikere tro. Dette er en høsting tilskrevet noen få utvalgte. De siste 3-5 årene har en redusert elgbestand gjort det absolutt levelig i kommunen. Det er fortsatt mye elg, men mer normalt slik det var på begynnelsen av 2000-tallet på Østlandet. Det er langt mer praktisk å forholde seg til ulv her enn all elg. Dette grunnet antallet og at ulv primært er sky minus i streifeperioden. De samme tiltakene brukt for/mot elg, fungerer også på ulv. Altså lever vi som før, men ulv er naturlig nok ikke like mange og nærgående som sulten elg. Vi kan selvsagt ikke komme i en situasjon hvor ulv sulten og blir for mange. En fastsatt grense hvor dere politikere bestemmer hvor mye ulv kan ta for seg av overskuddsviltet i skogene må også avgjøres. Eks. i prosent. Og et riktig bestandsantall for elg på realistisk grunnlag, ikke basert på kunstige produksjonstoppår for elg, hvor kommunen fungerte nærmest som elgoppdrettplantasje i overproduksjon.

Jeg støtter jakt og jakt på vilt, men hvorfor skal den resterende befolkningen finne seg i å ha sultende elg i horder rundt husene? Det er helt utilfredsstillende å leve slik vi gjorde. Naboene våre og vi fleipet med at vi skulle starte elgsafari i vår egne hager og få noe ut av all sjenering og belastning vi fikk. Blir det slik igjen i Aurskog/Høland, vet jeg flere vurderer utflytting. Jeg kan ikke forstå annet enn at det jeg kaller å gro elg på trær er og var intensjonelt. I motsatt tilfelle viser kommunene på Østlandet at de faktisk ikke er i stand til å forvalte elg, som er tilsvarende bekymringsfullt.

Nå har også skrantesyken nådd bestanden her. Er ikke det i seg selv bekymringsfullt og kunne vi trenge ulven til å ta ut syk elg før elgakta og dermed begrensning av smitte på skrantesyken?

Beiteskader fra elg bare i Hedmark beløp seg til 40-60 millioner i fjor. Viltulykker koster samfunnet 250 mill. pr. år. Er dette holdbart i økonomisk aspekt? Tenk at det har vært så mye elg på Østlandet siste 15 årene at den må vinterfôres. Skrantesyken som har ankommet, forbyr vinterfôring fremover. Om ikke dette indikerer at vi forlengst har nådd toppen av bestandsutvikling på elg, så vet ikke jeg. Hvor mange flere signaler og mer skade trenger vi for at politikere våkner og setter befolkningen og elgen generelt først, heller enn hodeløse distriktsnæringsinteresser?

Dere vil endre Naturmangfoldloven. Da håper jeg dere tar med i betraktningen at ikke bare store rovdyr, men også annet vilt kan forårsake kulturelle, økonomiske og rekreasjonsmessige problemer for oss innbyggere. Les deres egne nye forslag til endring under.

Når det gjelder hva slags hensyn som skal anses som relevante i vurderingen av om uttak skal skje, er det etter departementets syn naturlig å legge til grunn de hensyn som anses som relevante etter Bernkonvensjonen artikkel 2. Det vil si at i tillegg til naturmangfoldshensyn vil eventuelle øvrige vitenskapelige hensyn være relevante, samt kulturelle, økonomiske og rekreasjonsmessige hensyn.

Jeg vil også at dere skal vite at det for de aller fleste er helt levelig med ulv her i sonen. Dere må også huske på at oss små borgere som ikke har spesielt mye å melde, annet enn helt naturlig omgang med ulv uten problemer, ikke har en populistisk stemme i media. Vi kan ikke kontakte avisen og bedre dem skrive at jeg skimtet en ulv 200 meter inn i skogen som rømte så fort den oppdaget meg. De aller fleste jeg snakker med som lever med ulv, oppgir at omfanget av et ulveproblem er stekt overdrevet. Jeg tilbakelegge 3-6 mil i skauene ukentlig, alene, med barn og hund. Vi har ingen problemer med ulv, med tiltak som ellers uansett er fornuftig. Vi lufter hund i sammen med hund. Vi bruker bånd på uoversiktlige områder på hund, vi holder barna relativt samlet. Små barn leker ikke ute alene. Hundeloven paragraf 4 må likevel overholdes, være seg ulv eller ikke ulv, elg eller ikke elg. Tiltak er like mye grunnet mye elg. Vi passer på at ikke avfall eller mat ligger ute. Det er ytterst sjelden vi ser ulv være seg hjemme eller i skogen.

Jeg er jevnlig i Rena og Rendalen og i de beryktede ulveområdene grunnet slektskap her. Verken de fastboende jeg kjenner eller vi plages av ulv. Det hender en og annen rusler forbi på natten og vi hører ulvehyl. Det er ingenting å være redd for. Ikke mer enn løpsk, brunstig eller sint elg. Det er heller ikke her tomt for elg her slik noen hevder.

Dere må tenke dere godt om ift denne nye loven. Hva den skal brukes til? Det er fullt mulig i manges øyne å leve med ulv i begrensede mengder slik i dag, gitt visse forebyggende tiltak. Det er noen ganger slik at naturen er bedre på å forvalte enn oss mennesker. Det er min opplevelse i Aurskog/Høland. Ikke et ubegrenset antall ulv selvsagt, men levedyktige bestander trenger vi. Husk at ulv allerede er kritisk rødlistet. Vi trenger både elg og ulv uten at noen av bestandene tar overhånd.

Om jeg lever med de tiltak jeg gjør grunnet ulv eller elg, spiller ingen rolle egentlig. Utgangspunktet og farene er de samme. Men av 2 onder lever jeg bedre med mindre elg, og jeg vet mange innbyggere deler mitt syn i dette.

La en levedyktig og viltregulerebde bestand av ulv leve lenge nok til at man ser også hvilken eventuell positiv effekt ulven kan ha på faunaen, er min oppfordring.

Med vennlig hilsen

Renate Nordby Sandnes

Lotterudsvingen 9A
1930 Aurskog
Mobil: 41219029.